

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DĒPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI
1955 m.
rugsėjo
14
TREČIADINIS
Nr. 109(1227)
Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. B. PLUČIUS. Paruoškime daugiau durpių—1 pusl.
2. Tarybų Lietuvoje—1 pusl.
3. V. ŠAKALYS. Užtikrinti platų socialistinio lenktyniavimo viešumą—2 pusl.
4. Sustiprinti kovą už aukštą pieno primelžimą—2 pusl.
5. Žiemkenčiai — mūsų duona! Pasėsime 6000 ha žiemkenčių—3 pusl.
6. Skaitytojų laišakai—4 pusl.
7. D. DELOVAS. Čekoslovakijos valstietija kelyje į socializmą—4 pusl.

Įvykdyti gyvulių skaičiaus padidinimo planą, pakelti jų produktyvumą

Ūkiniai gyvulininkystės metalai eina į pabaigą. Tačiau rezultatai didinant visuomeninių gyvulių skaičių rajono kolūkiuose labai menki. Tik vienas rajono kolūkis—„Lenino atminties“—įvykdė ir viršijo stambių raguočių, tame tarpe ir karvių skaičiaus padidinimo planą. Šio kolūkio nariai gerai įsitikino pieno ūkio pajamingumu: kolūkis ne tik anksti įvykdė privalomo pieno pristatymo ir valstybinio supirkimo planą, o ir atsiškaitė pieno produktais už grūdų privalomuosius pristatymus.

Deja, daugumoje rajono kolūkių į pieninių gyvulių skaičiaus augimą dar kreipiamą labai mažai dėmesio. Štai, pvz., „Pirmūno“ kolūkyje stambių raguočių skaičiaus didinimo planas įvykdytas tik 28,7 procento, Julijos Žemaitės vardo—42,5 proc. ir kt. Leistina paklausti šių kolūkių vadovus: kaip jie galvoja įvykdyti partijos iškelto uždavinį didinant pieno gamybą, jei jie nesirūpina gyvulių skaičiaus padidimu?

Gyvulių bandoms padidinti, greta veislininkystės darbo fermose, gera priemonė yra gyvulių kontraktavimas. Tačiau šis darbas daugelyje kolūkių irgi apleistas. Taip, pvz., Petro Cvirkos vardo kolūkis gyvulių skaičiaus padidinimo planą įvykdė tik 84 proc., gi neužkontraktavo nė vieno veršelio. Eilėje kolūkių, kaip „Pirmūno“, Čapajevo vardo, „Pažangos“, užkontraktuota po 15–20 gyvulių, bet didžioji jų dalis nuėjo ne bandos papildymui, o valstybinių prievolių sąskaita. Vadinas, kolūkio banda beveik nepadidėjo.

Gyvulininkystės išvystymą negalima apriboti vien gyvulių skaičiaus augimu. Lemiamą reikšmę turi gyvulių produktyvumas. Bet ir šiuo atžvilgiu padėtis mūsų rajono kolūkiuose bloga. Tik 2-se kolūkiuose—„Lenino atminties“ ir „Garbingo darbo“—pieno primelžimas padidėjo, palyginus su praėjusiais metais, gi kituose kolūkiuose žymiai sumažėjo. Taip, pavyzdžiui, P. Cvirkos vardo kolūkyje pieno primelžimas iš kiekvienos karvės sumažėjo 500 kg, „Pirmūno“ kolūkyje 372 kg, „Raudonojo Spalio“ 323 kg.

Žemo karvių produktyvumo priežastis—bloga jų priežiūra. Kolūkiuose dar mažai taikomas papildomas karvių šėrimas, ganymas atoluose išsisa para. Kokią didelę reikšmę turi karvių rišimas dobių atoluose išsisa para, vaizdžiai parodo Stalino vardo kolūkio pavyzdys. Paskutiniu metu, kai buvo pradėtas taikyti šis progresyvisis metodas, karvių produktyvumas pakilo dvigubai. O galimybės anksčiau taikyti tokį ganymo metodą tiek šiame, tiek ir kituose rajono kolūkiuose juk buvo?

Klaidos keltant pieninės bandos produktyvumą turi būti rimta pamoka mūsų rajono kolūkiams. Reikia padėti tvirtą pamatą gyvulių produktyvumui toliau kelti jau dabar. Iki žiemėjimo periodo karvėms reikia užtikrinti gerą ganymą ir papildomą šėrimą, o žiemos metu—gausią įvairių pašarų bazę. Dabar reikia imtis visų priemonių pašarų bazei sustiprinti. Padaryti dar galima daug. Reikia gerai susilosuoti kukurūzų derlių, daržovių lapus ir bulvėnijas. Visur reikia organizuoti pievų ir dobių atolų šienavimą, reikia gerai išsaugoti šiaudus. Visa tai leis paruošti visuomeniniams gyvuliams pakankamą kiekį pašaro, kas turės lemiamą reikšmę jų produktyvumui kelti.

Svarbų vaidmenį keltant gyvulių produktyvumą turi materialinis darbuotojų suinteresuotumas. Deja, pas mus dar daugelyje kolūkių gyvuliai nuasmeninti, neišgyvendinta žalinga lygiava apmokant darbą. Gyvulininkystės darbuotojų tarpe dar silpnai vystomas politinis darbas, socialistinis lenktyniavimas.

Kolūkių valdybų, partinių organizacijų uždavinys—ištaisyti šią klaidą. Kova už visuomeninės gyvulininkystės išvystymą turi nuolat būti jų dėmesio centre. Dabar, rengiantis sukurti TSKP XX suvažiavimą, reikia plačiai išvystyti socialistinį lenktyniavimą už tai, kad žymiai padidėtų gyvulių skaičius ir pakiltų jų produktyvumas.

Amatų mokykla—VŽŪP dalyvis

Visasąjunginės žemės ūkio parodos Vyriausiojo komiteto nutarimu Ukmergės žemės ūkio mechanizacijos amatų mokykla už laimėjimus, pasiektus ruošiant mechanizatorius, patvirtinti mokyklos

meistras J. Blažinskas ir dėstytoja G. Šilingaitė. Vyriausiojo komiteto nutarimu jiems paskirti Visasąjunginės žemės ūkio parodos bronzos medaliai.

(ELTA).

MTS direkcijai ir kolūkių valdyboms pateikus, už gerus rezultatus žiemkenčių sėjoje į Garbės lentą įrašomi:

VI traktorinės brigados traktorininkas P. Junelis, dirbantis traktoriumi „DT-54“, įvykdamas darbo užduotis ruošiant dirvą žiemkenčių sėjai 120–130 proc., esant aukštai darbų kokybei ir degalų ekonomijai.

XI traktorinės brigados traktorininkė O. Podvaiskaitė, dirbanti traktoriumi „KD-35“, įvykdanti darbo užduotis ruošiant dirvą žiemkenčių sėjai ir juos sėjant 115–120 proc., esant aukštai darbų kokybei ir degalų ekonomijai.

„Lenino atminties“ kolūkio I laukininkystės brigados kolūketis I. Stankevičius už išdirbio normų įvykdymą 150 proc. ir aukštą darbų kokybę sėjant žiemkenčius.

Paruoškime daugiau durpių

Praėjusią žiemą mūsų P. Cvirkos vardo kolūkis paruošė 160 tonų durpių. Durpes kompostavome su mėšlu, imdami dvi dalis durpių ir vieną dalį mėšlo. Tokių trąšų buvo paruošta apie 250 tonų. Jomis pavasarį patrešėme daugiau kaip 20 ha dirvų, skirtų kukurūzams ir bulvėms, o likusia dalimi patrešėme žiemkenčiams skirtas dirvas.

Šių trąšų poveikis į derliaus pakėlimą aiškiai matomas. Tuose sklypuose, kurie buvo trešiami kompostuotomis trąšomis, derlius gautas 30–35 procentais didesnis palyginus su tais sklypais, kur šių trąšų nebuvo panaudota.

Tačiau toks trąšų kiekis mūsų kolūkiui yra visiškai nepakankamas. Dabar keliamė sau uždavinį, kad sekančiais metais durpių-mėšlo pūdiniu galima būtų patrešti ne vien atskirus sklypus, o išstisus laukus—šimtų hektarų ploto. Todėl durpėms mūsų kolūkyje bus skiriamas ypatingas dėmesys. Jau pradėjome jas ruošti. Pagal planą turime paruošti 300 tonų durpių. Pirmų darbo dienų rezultatai parodė, kad galime

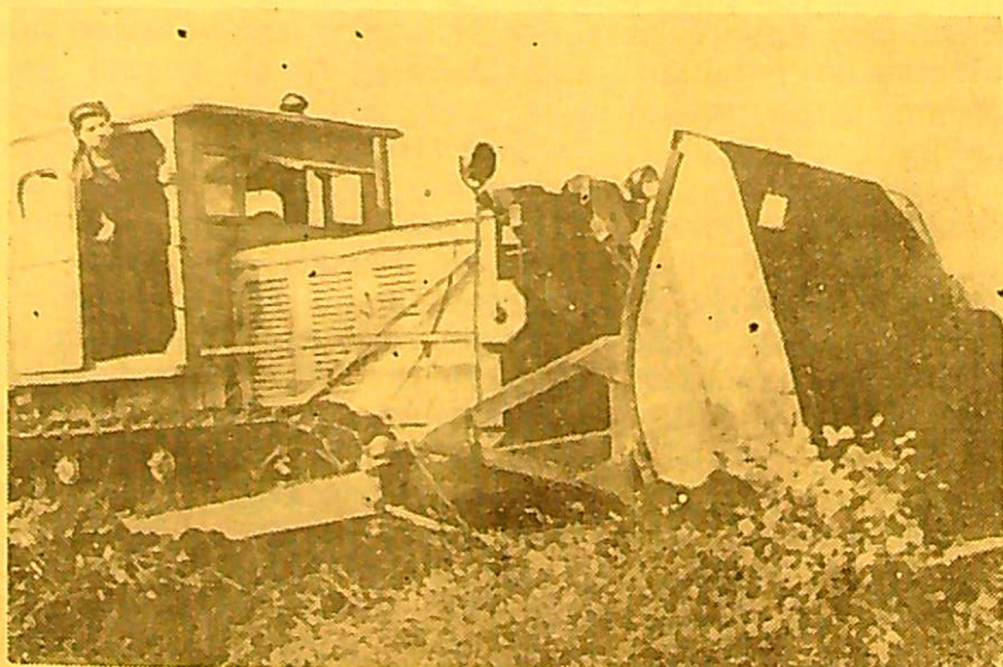
paruošti ne 300 tonų, o keltą tūkstančių tonų durpių.

Pirmą dieną, dirbdamas traktoriumi „S-80“, MTS melioratyvinio būrio mechanizatorius Augustas Kumpinis per penktas valandas paruošė apie 60 tonų durpių, o per visą dieną daugiau kaip 100 tonų.

Durpių kokybė gera. Jos sausos ir sutrupintos. Todėl galėsime panaudoti jas ir kraikui žiemos metu. Durpynas yra netoli gyvulininkystės patalpų. Tai palengvina durpių pristatymą į fermas. Panaudodami durpes kraikui, pasieksime du tikslus: sutaupysime apie 100 tonų šiaudų pašarui ir paruošime šimtus tonų durpių-mėšlo pūdiniu.

Taip pat išnaudosime apie 12 ha dirvos su plonu durpių sluoksniu. Šis plotas jau suartas. Artimiausiomis dienomis pasėsime jame tikrąjį eraičyną. Imant vidutinį derlių, vienas hektaras tikrojo eraičyno duoda 35–40 cnt geros kokybės šieno. Tai žymiai papildys pašarų bazę kitais metais.

B. Plučius
P. Cvirkos vardo kolūkio zootechnikas

Nuotraukoje: durpių kasimas P. Cvirkos vardo kolūkyje. Traktoriumi „S-80“ dirba melioratyvinio būrio traktorininkas Henrikas Kumpinis. M. Deičo nuotr.

TARYBŲ LIETUVOJE

Socialistinio lenktyniavimo pirmūnai

KLAIPĖDA, rugsėjo 10 d. (ELTA). Mieste plečiasi socialistinis lenktyniavimas TSKP XX suvažiavimo garbei. Miesto vykdomasis komitetas ir partijos miesto komitetas vakar suvedė įmonių, transporto ir statybinių organizacijų lenktyniavimo per rugpiūčio mėnesį rezultatus. Geriausius gamybinius rodiklius pastėkė jūrų prekybos uosto kolektyvas. Plačiai išnaudodami vidinius rezervus, uostininkai mėnesinį krovinių apdorojimo planą viršijo 27 procentais. Pirmąjančiam kolektyvui paskirta miesto vykdomojo komiteto ir partijos miesto komiteto pereinamoji Raudonoji vėliava.

Atžymėtas taip pat geras „Artojo“ trąšų fabriko, faneros-baldų kombinato darbas.

Masiškai nuimami kukurūzai

KAIŠIADORYS, rugsėjo 10 d. (ELTA). Rajono kolūkiai pradėjo masinį kukurūzų nuėmimą ir silosavimą. Kukurūzų žalioji masė ir burbuolės nuimamos atskirai traktorinių bei arklinių šienapiūvių pagalba. Daugelyje kolūkių kukurūzų derlius viršija 500 centnerių žaliastos masės ir burbuolių iš hektaro.

Aukštus rodiklius auginant kukurūzus pasiekė Kaišiadorių MTS aptarnaujami Molotovo vardo, Černiachovskio vardo, Malenkovo vardo kolūkiai, kur kukurūzai jau baigiami nuimti. Nuplauti kukurūzai tuojau pat smulkinama siloso kapoklėmis ir užraugiami duobėse bei tranšėjose.

Malenkovo vardo kolūkyje 27 hektarų plote kukurūzų derlius siekia 750 centnerių burbuolių.

Silosuojami kukurūzai

ŠEDUVA, rugsėjo 10 d. (ELTA). Rajono kolūkiečiai įsiljūgė į socialistinį lenktyniavimą už savalaikį kukurūzų derliaus nuėmimą. Pirmąja Černiachovskio vardo kolūkis. Per tris dienas čia susilosuota daugiau kaip 280 tonų kukurūzų. Puikiai dirba pirmoji laukininkystės brigada, vadovaujama komunisto Jono Ilevičiaus. Pritaikę kukurūzų nuėmimui šienapiūves, kolūkiečiai Mykolas Čudakovas ir Vincas Rutkauskas per tris dienas nukirto kukurūzus nuo 15 ha ploto. Traktorininkas Viktoras Račkauskas kasdien susmulkina 7–10 tonų žaliastos masės daugiau, negu numatyta užduotyje.

PARTIJOS GYVENIMAS

Užtikrinti platų socialistinio lenktyniavimo viešumą

Abipus J. Žemaitės vardo kolūkio kontoros durų kabo plačios lentos. Vienoje jų prisegtas pieno primelžimo biuletis. Kairėje biuletinio pusėje ranka įrašyta 6 melžėjų pavardės ir jų prižiūrimų karvių skaičius. Gi grafos, kuriose kasdien turėtų būti atžymimas kiekvienos melžėjos primelžto pieno kiekis—tuštutėlės.

Antros lentos paskirtis suvokiama sunkiau. Tik gerai įsižiūrėjus, lentos viršuje galima išskaityti kadaise kreida įrašytus žodžius: „Rodiklių lenta“ ir paskutinę jos užpildymo datą—„VIII. 16 d.“ Dar žemiau užsilikę kai kurie skaičiai po brigadų numeriais horizontaliai su žodžiais—„Nuplauta žiemkenčių“.

Pasenusios datos figūruoja ne tik Rodiklių lentoje. Antai sienlakraštyje „Tiesos keliu“ (redaktorius drg. Pivarauskas) ryškia spalva įrašyti skaičiai „VII. 30 d.“ parodo puskutinio numerio išleidimo datą. Apleistos rodiklių lentos, pasenęs sienlakraštis—visa tai charakterizuoja, kaip kolūkyje rūpinamasi socialistinio lenktyniavimo išvystymu.

Tiesa, pavasarį buvo ne maža padaryta. Laukininkystės brigados prėmė konkrečius socialistinius įsipareigojimus, pradėjo tarpusavy lenktyniauti. Tačiau partinė organizacija, jos sekretorius drg. Strelcovas, sudarė tarpbrigadines soclenktynių sutartis, nusiramino, nepasirūpino,

kad socialistinis lenktyniavimas taptų iš tikrųjų veiksmingas. Socialistinio lenktyniavimo viešumas neužtikrintas, neiškeliami lenktynių pirmūnai, nevystomas agitacinis darbas kolūkiečių tarpe.

Didelį vaidmenį vystant socialistinį lenktyniavimą vaidina pirmųjų įrašymas į Garbės lentą. Vienok kolūkio partinė organizacija iki šiol dar nesusrūpino, kad Garbės lenta šioje žemės ūkio artelėje būtų įrengta.

Kaip kolūkyje vadovaujama brigadų socialistiniam lenktyniavimui vaizdžiai rodo ir toks faktas. Užbaigus pavasario sėją, buvo organizuotas brigadų ūkinių darbų vykdymo tarpusavy patikrinimas. Tačiau patikrinimo rezultatai kolūkiečiams nebuvo paskelbti. Sudaryti aktai taip ir liko kontoros spintų stalčiuose.

Tai, kad kolūkyje dar nepatenkinamai vyksta eilė darbų, galima paaiškinti tik žemu kolūkiečių darbo aktyvumu. O juk išvysčius platų socialistinį lenktyniavimą, įtraukus į jį visus kolūkiečius, jų aktyvumas žymiai padidėtų.

Kolūkio partorganizacija turi iš pagrindų pagerinti vadovavimą socialistiniam lenktyniavimui, pasiekti, kad lenktyniavimas tarp brigadų, atskirų kolūkiečių taptų veiksminga priemone kovoje už sėkmingą partijos iškeltų žemės ūkiui uždavinių įvykdymą.

V. Šakalys

Ataskaitiniuose-rinkiminiuose komjaunimo susirinkimuose

Kodėl sumažėjo komjaunuolių gretos

Šiomet į ataskaitinį-rinkiminį komjaunimo organizacijos susirinkimą atvykę Čapajevo vardo kolūkio komjaunuoliai negalėjo pasigirti nuveiktu darbu.

Pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius drg. I. Pilacas savo dešimties minučių ataskaitiniame pranešime kalbėjo vien apie stambius darbo trūkumus: per ataskaitinį laikotarpį įvyko tik 3 komjaunimo susirinkimai: nė vieno atdaro susirinkimo, nė vieno komiteto posėdžio... Komjaunimo organizacijos darbas nebuvo planuojamas, komjaunuoliams įpareigojimai, neskaitant spaudos platinimo, neduodami...

—Komjaunuolių ir kolūkio jaunimo tarpe nei komitetas, nei aš, kaip jo sekretorius, nevykdėme jokio auklėjamojo darbo: neskaitėme paskaitų, nerengėme jaunimo vakarų, garsinio laikraščių skaitymo... Komjaunuolių organizacijos narių skaičius per ataskaitinį laikotarpį sumažėjo... Komjaunuolis Griščenko girtuokliauja, Lavrenova blogai dirba...—vieną po kito šiuos trūkumus ramia širdimi vardijo I. Pilacas.

Po pranešėjo pasisakė komjaunuoliai drg. Parfionova, Gubanova, Jonėnas kalbėjo apie tai, kad svarbiausia priežastis dėl komjau-

nimo organizacijos eilių sumažėjimo yra blogas komiteto, ir visų pirma jo sekretoriaus drg. Pilaco darbas su komjaunuoliais, kolūkio jaunimu. Jei prieš metus kolūkio komjaunimo organizacijos įskaitoje buvo 23 VLKJS nariai, tai šią ataskaitinio-rinkiminio susirinkimo dieną liko tik 15 komjaunuolių. Nedirbant su komjaunuoliais, pašljo jų drausmė, ir eilė jų iš kolūkio išvyko net nenusiėmę nuo įskaitos. O nesant darbo jaunimo tarpe, per ataskaitinį laikotarpį nepriimtas į komjaunimą nė vienas naujas narys.

Komjaunimo organizacijos sekretorius drg. Pilacas nesirūpino nė reguliariu komjaunimo nario mokesčio surinkimu.

Komjaunuoliai kritikavo komjaunimo rajono komitetą už tai, kad jo darbuotojai retai svečiai kolūkyje, kad rajono komitetas, matydamas nepatenkinamą šios organizacijos darbą, nė karto neišklausė drg. Pilaco komiteto biuro posėdyje.

Komjaunuoliai išrinko naują 3 žmonių komjaunimo organizacijos komitetą, delegatus į rajono komjaunimo konferenciją. Komitetas sekretoriumi išrinko drg. Gubanovą.

V. Daunoras

SUSTIPRINTI KOVĄ UŽ AUKŠTĄ PIENO PRIMELŽIMĄ!

Ar taip turi dirbti fermos vedėjas?

Drg. Barkauskaitė Mičiuri- no vardo kolūkio stambiųjų raguočių fermos vedėja dirba jau dveji metai. Prieš tai ji baigė vienmečius fermos vedėjų kursus. Atrodo, mergina galėtų susidoroti su savo darbu gyvulininkystės fermose. Tačiau faktai kalba visai ką kita. Drg. Barkauskaitė nesidomi padėtimi fermoje, nejučia atsakomybės už jai patikėtą darbą. O padėtis stambiųjų raguočių fermoje—nepavydėtina. Štai, melžėja A. Citavičiūtė iš kiekvienos karvės per dieną primelžia po 3,5—4 kg pieno. O ar fermos vedėjai iškilo nors kartą klausimas, kodėl toks žemas karvių produktyvumas, kas trukdo didinti pieno primelžimą?

Drg. Barkauskaitė stengiasi eiti lengviausio pasipriešinimo keliu. Nevargindama savęs tikrų žemo karvių produktyvumo priežasčių ieškojimu, ji visą kaltę sumeta karvėms—jos, esą, nepieningos. Tačiau be reikalo drg. Barkauskaitė kaltina karves nepieningumu, verčiau ji pasidomėtų, kaip tos karvės šeriamos, kaip prižiūrimos. O prižiūrimos jos blogai. Kolūkyje yra nemaža gerų ganyklų, pievų, dobių atolo. Tačiau šios ganyklos išnaudojamos neproduktyviai. Nepraktikuojamas čia ir papildomas šėrimas žaliuoju pašaru. Viso to rezultate iš kiekvienos melžiamos karvės per 11 šių ūkinių metų mėnesių primelžta vidutiniškai po 487 kg pieno.

Fermos vedėja visai nekontroliuoja melžėjų darbo, beveik nesilanko ganyklose. Apie jos nerūpestingumą kalba ir tas faktas, kad jau antra savaitė nupirkti kibirai tebestovi kolūkio valdyboje, tuo tarpu kai kibirų fermoje labai stokojama.

Drg. Barkauskaitė turi iš pagrindų pagerinti savo darbą, vietoje kontroliuoti melžėjas, jausti atsakingumą už padėtį fermoje.

G. Kazlauskaitė

Ką parodė pirmos naujo ganymo būdo taikymo dienos?

Stalino vardo kolūkyje mažai pievų ir nėra natūralių ganyklų. 1955 metais 80 karvių ir 60 arklių ganyti išskyrėme 50 ha trečiųjų metų dobių lauką ir 20 ha ariamos žemės. Ganant gyvulius paprastu būdu, žolė šioje ganykloje buvo greit nuganyta ir išmindžiota, o gyvuliai visą laiką buvo pusalkaniai. Todėl ir pieno primelžimas buvo žemas.

Neseniai nutarėme pereiti prie naujo ganymo metodo, kuris taikomas Lietuvos selekcinėje stotyje Dotnuvoje. Karvėms ganyti išskyrėme 25 ha dobių bei liucernos lauką, nupiovus pirmą žolę šienui. Karvės rišamos ant 6—7 metrų ilgio grandinės, padaryti geležiniai kuoliukai ir bėgūneliai bei specialūs apynasriai. Rugsėjo 5 dieną pradėjome ganyti karves nauju metodu—visas 78 karves pradėjome rišti.

Karvių rišimas yra nesudėtingas dalykas, o nauda iš jo didelė. Darbas organizuojamas taip: karvė pririšama trumpa grandine, kad mažiau ištryptų ganyklą. Kai žolė aplink ją nuganyta, karvė perkeliama į naują vietą. Taip paeiliui ir nuginoma visa ganykla. Tai leidžia mažesniame plote išmaitinti didesnį skaičių gyvulių, o ir gyvuliai priėda daugiau. Tokiu būdu, kol gyvuliai praeina visą ganyklą, pirmajame sklype žolė vėl suspėja ataugti. Karves aptarnauja vienas žmogus—kerdžius, o naktį—sargas. Karvės laikomos ganykloje ištisą parą. Kerdžius, joms nuėdus žolę, perkelia jas į kitą vietą. Karvės girdomos tris kartus į dieną. Girdyti padeda ir melžėjos.

Jau antrą dieną po to, kai pradėjome taikyti naują ganyimo metodą, padidėjo pieno primelžimas, o penktą dieną, t. y. rugsėjo 9 dieną, pieno primelžimas padidėjo

beveik dvigubai. Vietoje 180 litrų, kurias primelždavome ligi rugsėjo 5 dienos, pradėjome primelžti po 300 litrų pieno. Pieno primelžimas kasdien vis didėja, ir tikimės per šį mėnesį primelžti du kartus daugiau pieno, negu kad buvo primelžta per rugpjūčio mėnesį.

Tiesa, perėjimas į naują ganyimo metodą neapsiėjo be sunkumų. Valdyba nutarė įdiegti naują ganyimo metodą nuo rugpjūčio 1 dienos. Bet tam buvo reikalingos grandinės. Nei vartotojų kooperacijoje Zarusose, nei „žemūktiekime“ Turmante jų nebuvo. Keletą kartų prašėme, kad atvežtų jas. Pažadėjo atvežti, bet ligi šiol taip ir neatvežė. Pagaliau Daugpilyje mums pavyko įsigyti grandines.

Kai kurie gyvulininkystės darbuotojai bei kolūkiečiai priešinosi naujo ganymo metodo įvedimui. Išgirdę, kad dobių lauke bus rišamos kolūkio karvės, pašarų gamybos brigados nariai su brigadininku Vitkausku priešakyje nutarė „nugriebti grietinę“ ir paleido ten savo asmeninius gyvulius bei arklius. Siekiant išvengti ganyklų nuganymo, teko imtis griežtų priemonių. Buvo kalbų, kad laisvas ganymas geresnis ir reikalauja mažesnio ploto ir t. p. Dabar, praslinkus porai dienų, kai ganoma nauju metodu, ne tik melžėjos, kerdžius, bet ir visi kolūkiečiai įsitikino naujo ganyimo būdo pranašumu, ir jis jau pasidarė įprastu dalyku. Dabar mes labai apgalvestaujame, kad nepradėjome jo taikyti iš pavasario, tada pieno primelžimas būtų du kartus didesnis net be jokio papildomo šėrimo, ir reiktų mažiau ganyklų.

J. Kazanovas

Stalino vardo kolūkio pirmininkas

Po 715 litrų pieno iš kiekvienos pirmadėlės karvės

Jauna M. Melnikaitės vardo žemės ūkio artelės veršinėkė Genė Dumbravitė kelerius metus agino prieauglį karvių bandai kolūkyje papildyti ir jo realizavimui turguje. Per jos rankas perėjo daugiau kaip 100 veršelių. Per visą jos darbo laiką nekrito nė vienas veršelis. Į vyresnes grupes ji perduodavo savo augintinius gerai imtusius, sveikus, kurių gyvas svoris per 7 mėnesius siekdavo nuo 110 ligi 120 kilogramų.

Pereitais metais Genė nutarė tapti melžėja. Ji pasirinko 16 telyčių ir toliau agino jas. Joms pasiekus tam tikrą amžių, visos jos buvo sukergtos. Šių metų pavasarį visos 16 telyčių apsiveršavo.

Visus veršelius Genė gerai išsaugojo ir juos perdavė veršinėkėi, o pati pradėjo dirbti melžėja.

Jaunas karves drg. Dumbravitė pirmomis dienomis melžė dažnai, po kelis kartus į dieną. Prieš pradėdama melžti, ji gerai nuplaudama tešmenį, nušluostydavo sausu rankšluoščiu, masažudavo, o išmelžus vėl nušluostydavo sausu švarių skuduru. Tas apsaugodavo spenius nuo sušilimo bei uždegimo. Ji šerdavo savo pirmadelių grupę nustatytomis valandomis, kasdien leisdamo jas pasivaikščioti. Girdydavo jas visuomet kambario temperatūros vandeniui.

Ir ganymo laikotarpiu jauna melžėja griežtai prisilai-

kydavo zootechnikos taisyklių. Ji melždavo jas tris kartus į dieną nustatytomis valandomis. Išmelždavo ligi paskutinio lašo pieno, tešmenys visada būdavo švarūs, speniai sveiki.

Gera gyvulių priežiūra davė savo rezultatus. Genė Dumbravitė per 8 mėnesius (nuo apsiveršavimo pradžios) jau primelžė iš kiekvienos savo grupės pirmadėlės po 715 litrų pieno, tuo tarpu kai bendras pieno primelžimas kolūkyje per 11 mėnesių sudaro vos 780 litrų.

Savo sąžiningu, pasiaukojamu darbu jauna melžėja Genė Dumbravitė padėjo tvirtą pagrindą savo grupės karvių pieningumui padidinti ateityje.

A. Pavlovskis

Žiemkenčiai—mūsų duona! Pasėsime 6000 ha žiemkenčių!

Našiai panaudokime techniką. Rūpestingai organizuokime darbą. Pasiekime, kad sėja būtų užbaigta artimiausiomis dienomis!

Dirbame ištiesą parą

Mūsų traktorinės brigados mechanizatoriai šiemet ypatingą dėmesį skiria savalaikiai ir kokybiškai žiemkenčių sėjai, deda tvirtą pagrindą sekančių metų derliui. „Raudonojo Spalio“ kolūkyje, kur dirba mūsų traktorinė brigada, reikia užsėti žiemkenčiais 500 ha, jų tarpe, sutinkamai su sudaryta su kolūkiu sutartimi, 300 ha MTS jėgomis.

Pūdymų arimą užbaigėme birželio pabaigoje. Po to visus pūdymus suakėjome sunkiomis ir lengvomis lėkštinėmis akėčiomis ir juos sukultivavome. Ligi sėjos pūdymai buvo laikomi svarūs nuo piktžolių. Dvi savaites prieš sėją 120 ha plote pūdymus pakartotinai suarėme, o prieš sėją visą plotą pakartotinai sukultivavome.

Žiemkenčiams skirtų dirvų įdirbimas šiemet buvo atliktas labai gerai. Sėkla buvo gerai išvalyta, išbeicuota, jos buvo išsėjama po 175–180 kg į hektarą. 70 ha plote kartu su sėkla buvo įterptamos ir granuliuotos trąšos—po 70–80 kg į hektarą, likusius plotus patręšėme fosforitmilčiais ir superfosfatu. Iki rugsėjo 13 dienos mūsų traktorinė brigada jau pasėjo 250 ha žiemkenčių.

Pirmieji pasėliai gražiai sudygo, o vietomis jau pradėjo krūmytis.

Šiuos laimėjimus pastebėti buvo nelengva. Mechanizatoriai dėjo ir deda dideles pastangas, siekdami garbingai įvykdyti savo pareigą.

Užbaigus pavasario sėją, atlikome visų penkių traktorių techninę apžiūrą, pilnai paruošėme juos tolesniam darbui. Praėjus pirmiesiems lietus, visi traktoriai pradėjo arli pūdymus. Per dešimtadienį suardavome ligi 140 ha dirvos. Traktoriai dirbo dviem pamainomis ištiesą parą su pilnu apkrovimu. 2 sunkieji traktoriai — „DT-54“ ir „NATI“ traukė keturvagių ir penkivagių plūgus „KD-35“ — trivagių ir „SCHTZ“ — dvivagių. Prie visų traktorių buvo prikabinotos geležinės akėčios. Kultivuoiant

pūdymus sunkieji traktoriai buvo panaudoti diskuoti sunkiomis lėkštinėmis akėčiomis, o lengvieji—lengvomis, prikabinant spyruoklines ir „zigzag“ akėčias. Kai prasidėjo sėja, t.y. rugpiučio 26 d., prie traktoriaus „DT-54“ Nr.57 prikabinome dvi sėjamasias, o prie „KD-35“—vieną. Visą dieną, iki tamsos, šie traktoriai buvo užimti sėjos darbuose, o naktį—dirvos ruošime. Likusieji trys traktoriai nenutrūkstamai ruošė dirvą sėjai.

Žiemkenčių sėjoje ypatingai pasižymėjo traktorininkas drg. Junelis. Dirbdamas traktoriumi „DT-54“ Nr.57 jis jau pasėjo apie 200 ha žiemkenčių. Jis kasdien užsėdavo po 25–30 ha, o kartais ir po 38 ha, esant aukštai darbų kokybei.

Gerai dirbo taip pat ir kiti traktorininkai, kaip drg. drg. Baradinskas, Špakauskas traktoriumi „KD-35“, P. ir J. Daubarai traktoriumi „NATI“, Samochvalovas ir Semionovas traktoriumi „DT-54“ Nr.46, Prakas traktoriumi „SCHTZ“.

Kadangi sakome, kad žiemkenčiai—tai mūsų duona, todėl mes turime savo reikalavimus ir kolūkio valdybai. Juk yra žinoma, kad vien savalaikiu pūdymų įdirbimu bei geru sėjos atlikimu derliaus nepakelsi. Reikia patręšti dirvą organinėmis bei organinėmis— mineralinėmis trąšomis. O kolūkyje kaip tik to nedaroma. Mes stūlome kolūkio valdybai paruošti organinius—mineralinius mišinius ir patręšti jais žiemkenčius, išbarsčius dirvos paviršiuje prieš žiemą. Tai bus efektyvi priemonė, kuri žymiai padidins žiemkenčių derlingumą kitais metais.

Mes, VI traktorinės brigados mechanizatoriai, padarysime viską, kas galima, kad artimiausiomis dienomis įvykdytume žiemkenčių sėjos planą, esant aukštai darbų kokybei.

V. Vinogradovas

VI traktorinės brigados brigadininkas

Po pusantros normos į dieną

„30 metų komjaunimui“ žemės ūkio artelės antroji laukininkystės brigada, vadovaujama drg. Grockio, viršijo žiemkenčių sėjos planą. Tai pasiekta dėka kolūkiečių, dirbusių paruošiant dirvą ir vykdančių sėją, sąžiningo ir pasiaukojamo darbo.

Vykdančių žiemkenčių sėją, pelnytą visų žemės ūkio artelės narių pagarbą užsitarnavo šios brigados kolūkietė Tatjana Desiatnikova. 7 valandą ryto ji jau pradėdavo darbą—akėdavo, baigėdavo darbą ne anksčiau, kaip 9 valandą vakaro, darydama 2–3 valandų pertrauką pietums.

Akėdama dirvą ji vietoje 4 ha pagal normą, suakėdavo po 6 ha į dieną, o ją kultivuoiant—po 2–2,5 ha vietoje 1,5 ha, kokybiškai atlikdama šiuos darbus. Žiemkenčių sėjai ji paruošė apie 30 ha. Šis plotas jau seniai užsėtas ir sudygo. Daigai visur lygūs, tankūs ir jau pradeda krūmytis. Galima tikėtis gero žiemkenčių derliaus sekančiais metais.

Kolūkietė Tatjana Desiatnikova, stropiai dirbdama laukų darbuose, ligi rugsėjo 2 dienos jau išdirbo 148 darbdienius. Jos pavyzdžiu turėtume pasiekti ir kitos kolūkio moterys bei merginos.

A. Rezgis

Kaip aš organizavau darbą žiemkenčių sėjos laikotarpiu

Laukininkystės brigados brigadininku dirbu ne taip seniai—tik antri metai. Tačiau ir per šį laikotarpį įsitikinau, kad visų ūkinių darbų sėkmė visų pirma priklauso nuo darbo organizacijos. Štai, žiūrėk, vieną dieną ne taip paskirstysi žmones, ir brigada jau nespėja laiku įvykdyti duoto uždavinio.

Nors mano vadovaujama laukininkystės brigada nedidelė, tačiau ir darbo jėgos joje mažai—yra vos 4 darbingi vyrai ir 6 moterys. Todėl norint laiku atlikti visus darbus, reikia juos organizuoti taip, kad kiekviena valanda, kiekviena minutė nepraeitų be naudos.

Itin apgalvotai reikėjo skirstyti darbą paskutiniuoju metu, kai pradėjome žiemkenčių sėją. Juk prasidėjus žiemkenčių sėjai, brigados laukuose dar buvo nemaža neplauto nevežto vasarojaus.

Reikėjo kartu vykdyti ir derliaus nuėmimą, ir jo vežimą į kluonus, o taip pat ir žiemkenčių sėją. Darbo diena brigadoje dažniausiai vykdavo taip: iš ryto, kada ne toks karštas oras, kolūkiečiai M. Krumpleckas ir A. Dumbra va ruošdavo dirvą sėjai, o J. Miškinis tuo laiku sėjo. Per dieną rankomis jis apėdavo 6–7 ha. Tuo tarpu S. Bubulis ir moterys plovė vasarines kultūras. Vidudienį, kada oras karštesnis ir su arkliais blogiau dirbti, visi eidavome prie derliaus nuėmimo. Šiame darbe, aktyviai dalyvavo taip pat seneliai bei paaugliai. Vakarop, kada oras atvėsdavo, vyrai vėl grįždavo prie žemės paruošimo ir sėjos darbų. Moterys tuo tarpu tvarkydavo nupiautą vasarojų. Reikia pasakyti, kad eilė moterų dalyvavo ir žiemkenčių sėjos darbuose.

Ruošiant dirvą bei vykdančių sėją mes pilnai stengėmės panaudoti ir gyvą traukiamąją jėgą—arklius. Vien arkliais mes žiemkenčių sėjai paruošėme apie 20 ha žemės.

Taip organizavę darbus, žiemkenčių sėjos planą mes įvykdėme per 6 darbo dienas. Sėjome tik į gerai patręštą dirvą. Vien tik mineralinių trąšų išbėrėme daugiau kaip 7 tonas. Dabar sėjame virš plano: turime pasėję daugiau kaip 10 ha. Brigadoje 15 ha kukurūzų. Neužilgo pradėsime jų derliaus nuėmimą ir šią žemę taip pat apsėsime žiemkenčiais.

Užsėję didelius plotus žiemkenčiais, žymiai padidinsime grūdų gamybą kolūkyje.

Č. Rauba

„Garbingo darbo“ kolūkio IV laukininkystės brigados brigadininkas

Kada hektarų nesuskaičiuoja

Mičiurino vardo kolūkio agronomas drg. Kasnikauskas tvirtina, kad Zarasų MTS iš 100 ha, kuriuos įsipareigojo apsėti sudarytoje su kolūkiu sutartyje, šiai dienai pasėjo kolūkyje tik 7 ha žiemkenčių, o MTS dispečeris drg. Beloguras įrodinėja, kad ne 7, o 30 ha. Kuris iš jų teisus, taip ir neaišku, bet faktas lieka faktu, kad MTS sėjamoji jau antra savaitė stovi be darbo, o MTS vadovai vietoje to, kad užtikrintų sėjamųjų apkrovimą, domėtusi jų darbu, tenkinasi tik išpūstomis traktorininkų žiniomis.

Dar prieš savaitę MTS vyr. inžinierius drg. Šukys lankėsi Mičiurino vardo žemės ūkio artelėje, kur turėjo progos matyti, kad sėjamoji iš tikrųjų sugedusi. Tiesa,

jis tada pažadėjo greitai ją atremontuoti ir dargi užtikrinti, kad sėjamoji dirbs pilnu apkrovimu. Bet žodžiai taip ir pasiliko žodžiais, o sėjamoji kaip stovėjo sugedusi, taip ir iki šiol tebestovi.

Nejaugi Zarasų MTS yra nepajėgi atremontuoti sėjamąją mašiną? Aišku, kad pajėgi, bet MTS vadovai, pasirodo, daugiau rūpinasi įvairiomis ataskaitomis, negu sėjamųjų darbu. Tuo tarpu, kada baigiasi geriausi sėjos terminai, reikia suteikti kolūkiams konkrečią ir dalykišką pagalbą. Reikia užtikrinti, kad sudarytos sutartys su kolūkiams nepasiliktų vien popieriuje, o būtų besąlygiškai įvykdytos. Tą artimiausiu metu turi pasiekti ir Zarasų mašinų-traktorių stotis.

A. Pupalagis

Daugiau panaudoti arklius sėjos darbuose

Praeina geriausiai žiemkenčių sėjos terminai, o „Pažangos“ kolūkio II laukininkystės brigados brigadininkas drg. Pošius vis dar laukia, kada MTS mechanizatoriai atliks jo brigadoje žiemkenčių sėją. Pagal planą jo brigadoje turi būti pasėta 70 ha žiemkenčių, o ligi šiol pasėta tik 10 ha.

Drg. Pošius turi suprasti, kad didelį vaidmenį sėjos darbuose gali ir turi suvaidinti gyvoji traukiamoji jėga—arkliai. Pūdymai čia juk suarti, o vykdančių tolesnį jų paruošimą sėjai kaip tik ir galima panaudoti arklius.

S. Kalvaitis

Kur negalima mašinomis—sėjame rankomis

Ivanas Ustinovičius Stankevičius, nepaisydamas savo 67 metų amžiaus, pavasario sėjos metu aktyviai dalyvavo laukų darbuose. Jis dažnai apėdavo paruoštus sėjai laukus ir šeimininko akimi nustatydavo, kur galima paleisti traktorinę sėjamąją, o kur reikia atlikti sėją rankomis.

—Čia negalima leisti sėjamosios,—sakydavo jis traktorininkams,—sklypas mažas, o ir akmenų daugoka. Verčiau paleisiu savo rankinę sėjamąją.

Ir traktorininkai bei laukininkystės brigados brigadininkas sutikdavo su juo.

Tokių akmenuotų bei smulkių sklypų drg. Stankevičius surado brigadoje iš viso 25 ha ir visus juos užsėjo rankomis.

Štai ir dabar, žiemkenčių sėjos metu, jis irgi sėja rankomis ten, kur negalima vykdyti sėjos mašinomis. Ir vykdydamas sėją, Ivanas Ustinovičius rodo gero darbo pavyzdį. Per dieną jis užsėja po 3,5–4 ha. Dabar jis jau užsėjo daugiau kaip 20 ha plotą.

Ivanas Ustinovičius aktyviai kovoja už aukštą atelnančiųjų metų derlių: seka, kad sėjos metu būtų laikomasi agrotechnikos taisyklių, reikalauja, kad pūdymas būtų įdirbamas kokybiškai. Kartu su kitais savo brigados kolūkietėmis jis dvi savaites prieš sėją išbėrė į dirvą mineralines trąšas—po 1,5–2 cnt superfosfato ir po 3–4 cnt fosforitmilčių į kiekvieną hektarą, po to patręštą lauką suakėjo.

Sėjos metu drg. Stankevičius griežtai prisilaikė sėjos normos. Į kiekvieną hektarą jis išsėja po 170–190 kg geros kokybės, išbeicuotų grūdų ir seka, kad jie būtų gerai įterpti.

Pirmuose Ivano Ustinovičiaus užsėtuose sklypuose žiemkenčiai darniai sudygo, nesimato apylankų.

Drg. Stankevičiaus darbo knygutėje įrašyta 232 darbdieniai, kuriuos jis išdirbo ligi rugsėjo 1 dienos.

H. Veikša

„Lenino atminties“ kolūkio buhalteris

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

Žlugdomas spaudos platinimo planas

„Tarybų Lietuvos“ kolūkyje žlugdomas spaudos platinimo planas. Čia spaudą platina tik kolūkio laiškininkai, o klubai-skaityklos, apylinkės Tarybos vykdomasis komitetas, komjaunuoliai šiame darbe beveik nedalyvauja. Štai, Bikėnų apylinkės klubo-skaityklos vedėjas komjaunuolis A. Juodvalkis ši mėnesį turėjo išplatinti 8 egzempliorius laikraščių, tačiau

užduoties jis neįvykdė — išplatino tik 6 egzempliorius, kiti — dar mažiau. Dauguma komjaunuolių ne tik kad neplatina laikraščių, bet ir patys jų neužsiprenumeruoja.

Drg. Juodvalkio pareiga — padėti kolūkio laiškininkams sėkmingai įvykdyti spaudos platinimo planą, pačiam aktyviau dalyvauti spaudos platinimo darbe.

A. Vaknys

M. Kartašovaitei kritika nepadedada...

„Bolševiko“ kolūkio laiškininkė M. Kartašovaite ne kartą buvo kritikuota už nesąžiningą darbą. Tačiau laiškininkė nepasimokė iš kritinių pastabų ir toliau blogai atlieka savo pareigas. Drg. Kartašovaite laikraščius prenumeratoriams pristato tik vieną kartą per savaitę. Štai, drg. V. Glasko kiekvieną

kartą gauna „Tiesą“ už penkias-šešias dienas. Laiškininkė šturkščiai elgiasi su prenumeratoriais, reikalaujančiais laiku pristatyti spaudą.

Drg. Kartašova turėtų suprasti savo darbo svarbą. Laiškininkės darbu turėtų taip pat susidomėti ir kolūkio vadovai.

E. Kirvelytė

Tai trukdo kolūkiečių darbą

Puglių pieno priėmimo punkto vedėja Z. Daubarienė į darbą ateina tik pusę aštuntos, o dažnai ir aštuntą valandą ryto. Dėl to pieno priėmimas čia tęsiasi vos ne ligi 11 valandos. Tai labai trukdo kolūkiečiams darbą, nes kol pareina iš pieninės, kol nueina į darbą — jau ir pusiau-dienis.

Panašiai dirba ir Barankiš-

kių pieno priėmimo punkto vedėjas drg. Vaitkevičius. Ir čia kolūkiečiams tenka išsėdėti ligi 10—11 valandos.

Dabar kolūkyje labai daug darbų, o dėl pieno priėmimo punkto darbuotojų neatsakingumo „Raudonojo Spalio“ kolūkio kolūkiečiai yra priversti ištisus pusdienius sėdėti neteko neveikiant.

J. Latvelis

Naujas mėnesinis žurnalas

Nuo 1955 metų spalio mėnesio išeina naujas mėnesinis žurnalas „Tarybinė spauda“ (Sovietiskaja pečatj) — „Pravdos“ laikraščio leidinys. Žurnalo puslapiuose bus spausdinami straipsniai svarbiausiais tarybinės spaudos klausimais, korespondencijos, apybraižos, feljtonai, žinutės, nušviečiančios centrinių ir vietinių laikraščių ir žurnalų redakcijų, knygų ir laikraščių leidyklų, radijo ir poligrafijos įmonių veiklą.

Daug vietos bus skirtama žurnalistų kūrybinės veiklos apsvaistymui, sistematiškai bus spausdinamos laikraščių, žurnalų ir kitų leidinių apžvalgos, o taip pat medžiaga, perduodanti redakcijų ir leidyklų darbo patyrimą, medžiaga apie spaudos darbuotojų paruošimą, kvalifikacijos kėlimą.

Žurnale numatyti šie skyriai: „Žurnalistų tribūna“, „Korespondento užrašų knygutė“, „Iš spaudos istorijos“, „Skaitytojai apie laikraščius ir žurnalus“, konsultacijos apie laikraštinių, žurnalų ir leidyklų darbą. Žurnalo puslapiuose atsispindės darbas redakcijų ir leidyklų viduje.

Žurnalo paskirtis — užsiimti materialinės-techninės spaudos bazės stiprinimo ir tobulinimo klausimais, popieriaus pramonės, poligrafinių mašinų statybos pagerinimo, spaudos dažų kokybės pakėlimo ir jų asortimento išplėtimo ir daugeliu kitų klausimų, turinčių ryšį su spauda.

Žurnale bus spausdinami straipsniai apie kitų kraštų spaudą, bus nušviečiama užsienio ir tarptautinių žurnalistų organizacijų veikla.

Žurnalas „Tarybinė spauda“ skirtas platiems žurnalistų centrinių, respublikinių, kraštų ir sričių laikraščių ir žurnalų, miestų, rajonų, daugiatairažinių ir sienujų laikraščių darbuotojų sluoksniams, partiniams darbuotojams, radijo, laikraščių ir knygų leidyklų, poligrafijos, popieriaus pramonės, poligrafijos mašinų statybos įmonių darbuotojams, o taip pat spaudos platinimo darbuotojams, mokslo įstaigų, rengiančių spaudos kadrus, moksleiviams ir kitiems asmenims, turintiems ryšį su spauda.

Čekoslovakijos valstietija kelyje į socializmą

Čekoslovakija — industrinė-agrarinė šalis. Žemdirbystė ir miško ūkiu užsilma mažiau kaip penktadalis šalies gyventojų. Žemės ūkis pagrindinai aprūpina šalį maisto produktais ir teikia žaliavą daugeliui lengvosios ir maisto pramonės šakų. Dalis produkcijos eksportuojama. Europoje ir Azijoje, Afrikoje ir Amerikoje vartojami Čekoslovakijos cukrus, miežių salyklas ir apyniai. Apie intensyvų Čekoslovakijos žemės ūkio pobūdį galima spręsti pagal aukštą žemės ūkio kultūrų derlingumą ir gyvulininkystės produktyvumą.

Ir vis dėlto Čekoslovakijos žemės ūkis savo išsivystymo tempais dar atsilieka nuo aukštai išvystytos pramonės. Šioje šalyje tik 1948 metais išleistas įstatymas dėl stambiosios žemės nuosavybės likvidavimo. Masinis smulkiųjų ir vidutinių ūkių susijungimas į vieningus žemės ūkio kooperatyvus (VŽŪK) prasidėjo tik prieš penkerius metus.

1955 metų birželio 1 dieną Čekoslovakijoje buvo 6.663 žemės ūkio kooperatyvai, jungiantieji 217.647 valstiečių ūkius. Jų daliai kartu su valstybiniais ūkiais valstybiniuose pristatymuose tenka 59 procento kiaulienos, 48 procentai jautienos ir 43,3 procento pieno. Iš to matyti, kad Čekoslovakijos kaimo ekonomikoje iki šio laiko didelį vaidmenį vaidina valstiečių pavienininkų sektorius. Tai daugiausia vidutinių ūkių valstiečių ūkiai, bet kooperatyvai stiprėja organizaciniu ir ekonominiu atžvilgiais aštros kovos su buožija sąlygomis.

Dabartiniu laiku Maskvoje atidaryta paroda „10 metų liaudies demokratinei Čekoslovakijai“. Ji duoda ryškų vaizdą apie šios šalies ūkio kooperatyvus. Štai kai kurie duomenys apie vieną iš jų. VŽŪK „Brniržov“ turi 110 hektarų ariamos žemės ir 120 hektarų pievų bei ganyklų. Vidutinis grūdinių kultūrų derlius — 32 centneriai iš hektaro. Pagrindinis kooperatyvo turtas — 76 veislinės karvės ir 115 stambiųjų raguočių prieauglio. Praeitais metais iš karvės vidutiniškai buvo pri-

melžta po 3.860 litrų, o atskiros karvės davė daugiau kaip penkis tūkstančius litrų pieno, kurio riebumas viršija 4 procentus. 1954 metais kooperatyvo nariai pardavė 25 veislinius elito-rekordo klases veršelius ir 32 telyčias.

Veislinių gyvulių auginimui reikalingos geros ganyklos. Viena parodos stendų galima pamatyti kooperatyvo narių pagerintos ganyklos nuotrauką. Žalias kilimas savo švarumu ir tankumu primena gazoną parke.

Sprendžiant iš eksponuojamų fotografijų, Čekoslovakijos gyvulininkai plačiai naudoja Šteimano metodą auginant prieauglį šaltose patalpose, Liuskovos metodą atpennint kiaules ir kitus prieš akinius tarybinius gyvulių penėjimo bei priežiūros metodus.

Kooperatyvas, kuriam teko garbė atstovauti socialistini žemės ūkio sektorių parodoje, priklauso prie geriausiųjų. Tarp tūkstančių neseniai susivienijusių ūkių Čekoslovakijos kaime yra ir tokių, kur kol kas dar žema agrotechnika ir menki derliai. Tačiau galima tvirtai pasakyti, kad ir šie kooperatyvai greitai išaugs iki priešakinio lygio.

Praeitais metais VŽŪK visoje šalyje pasiekė žymiai didesnį derlingumą, negu pavieniai ūkiai: kviečių — 3,7 proc., rugių — 4,3 proc., miežių — 10,1 proc. ir avižių — 12 procentų. Cukrinių runkelių derlių kooperatyvai gavo taip pat žymiai didesnį, negu pavieniai ūkiai.

Sparčiai kyla taip pat VŽŪK narių gyvenimo lygis; praeitais metais jų piniginės pajamos iš hektaro žemės naudmenų padidėjo, palyginti su 1953 metais, 532 kronomis, o suma, skirta apmokėjimui už darbdienius, išaugo 40 procentų.

Čekoslovakijos Komunistų partija ir vyriausybė pirmieji uždaviniu laiko vieningų žemės ūkio kooperatyvų stiprinimą organizaciniu ūkiniu atžvilgiu. Sprendžiamoji jėga siekiant šio tikslo yra 256 valstybinės mašinų-traktorių stotys, aprūpintos Čekoslovakijos ir Tarybų Sąjungos gamybos traktoriais ir žemės ūkio mašinomis.

D. Delovas

Prancūzijos darbo žmonės protestuoja prieš represijas Šiaurės Afrikoje

Prancūzijoje plečiasi protesto judėjimas prieš represijas Šiaurės Afrikoje, o taip pat prieš vyriausybės nutarimą pašaukti į armiją kai kurias atsargos kategorijas ir palikimą viršlaikinei karo tarnybai kareivių, kurie turi būti demobilizuoti. Šis judėjimas pasireiškia trumpalaikiais streikais ir parašų rinkimu po peticijomis, siunčiamomis vyriausybei.

Kaip praneša laikraštis „Jumanite“, Zenviljo (Senos

departamentas) fabriko „Šosson“ darbininkai vieningai pasirašė po peticija, kurioje reikalaujama gražinti prancūzų kareivius iš Šiaurės Afrikos. Ši peticija pasiūsta vyriausybės vadovui Edgarui Forui.

Analogiškas peticijas pasirašė grupė automobilių fabriko „Reno“ darbininkų ir prancūzų moterų sąjungos biuro vadovės.

(TASS-ELTA).

Sportas

Zarasiečių pergalė

Š. m. rugsėjo 9 dieną Zarasų rankinio komanda susitiko su Vievio žaidėjais. Žaidimo pradžioje mūsų sportininkai paima iniciatyvą ir per 10 minučių įmeta į priešų vartus tris kamuolius. Bet netrukus mūsų sportininkai susilpnino žaidimo tempą. Tuo pasinaudodami priešininkai išlygina santykį, ir pirmas kėlinys užbaigiamas santykiu 3:3.

Antrame kėlinyje iniciatyvą paima Vievio sportininkai ir pasiekia santykį 6:3. Tačiau mūsų komandos žaidėjai netrukus išlygina santykį ir net padidina jį. Tokiu būdu šis įdomus žaidimas pasibaigė santykiu 12:7 zarasiečių naudai.

Susitikime gerai užsirekomendavo Kononovas, Šaginas, Zaleckis ir kiti.

Laimėjusi ši susitikimą, mūsų miesto komanda iškovojo teisę žaisti finale, kuris vyksta Vilniuje rugsėjo 12—16 dienomis.

A. Volkovas
komandos kapitonas
I. Sventickis
žaidėjas

Medžiotojų laimikis

Prieš savaitę Zarasų medžiotojų draugija Dūkšto rajono Taboro valstybiniame miške suorganizavo varomąją vilkų medžioklę. Medžioklėje dalyvavo 24 medžiotojai ir aštuoni varovai. Šios medžioklės metu buvo nušauti keturi vilkai. Du iš jų nušovė medžiotojas S. Kasakovskis, ir po vieną — medžiotojai M. Liaugaudas ir A. Šarka.

Pageidautina, kad vilkų medžioklėse medžiotojams daugiau padėtų vietos gyventojai.

S. Rulys

Trumpai

Čapajevos vardo kolūkiui talkininkauja Degesiškių septynmetės mokyklos mokiniai. Prieš tris dienas jie padėjo kolūkiečiams rauti linus. Darbe pasižymėjo mokyklos komjaunuoliai ir pionieriai: E. Balabkinas, A. Makejeva, L. Savičenko, F. Rožkova, T. Michailova.

M. Balabkinas

Po 40 darbdienų vasaros atostogų metu išdirbo Kalinio vardo kolūkyje atostogaujantieji moksleiviai V. Bagdonavičiūtė, Z. Vaitkevičiūtė, M. Volkovas.

J. Šatrovas

Redaktoriaus pavad.
V. JURSIENE

Pil. Samochvalovas Evsejus Abrosimovičius, gim. 1927 m., gyv. Astravo km. Girsų apyl. Zarasų rajone, iškėlė civ. bylą dėl ištuokos pil. Samochvalovai-Koralokvai Valentinai, Fekisto d., gim. 1928 m., gyv. Vilniaus m. Lėlių g-vė Nr. 40 but. 5. Byla bus nagrinėjama Zarasų rajono Liaudies teisme.